Delen 11 a en 11 b: Manning, Klein en Schrage (bestuur), Brugmans, Fasseur, Kwantes, van der Leeuw (adviseurs), Paape, in 't Veld.

Deel 11 c: de vorigen en van der Veen (adviseur).

Deel 12: Manning, Klein, Schrage (bestuur), van der Leeuw en Verdam (adviseurs), Paape, in 't Veld, met toevoeging van Brugmans, Fasseur, Kwantes en van der Veen als adviseurs voor hoofdstuk 7 ('De worsteling met de Republiek Indonesië').

De discussies met de begeleidingsgroep werden steeds door mij voorbereid. Ik stelde daartoe zo vaak als nodig was (in de regel was dat het geval wanneer de kritiek op een groep concept-hoofdstukken door mij was behandeld) een z.g. discussienota op. In elk van die nota's werden de punten opgesomd ten aanzien van welke ik behoefte had aan nader beraad (en had een van de kritische lezers wiens kritiek ik had afgewezen, de wens geuit dat het betrokken punt ter discussie zou worden gesteld, dan werd dat ook telkens in de discussienota opgenomen). Onder de titel van het betrokken punt verscheen dan meestal eerst de concept-passage of concept-formulering waartegen zich de kritiek had gericht – vervolgens werd de kritiek welke die passage of formulering had uitgelokt (veelal niet bij één maar bij verschillende lezers), weergegeven in de oorspronkelijke bewoordingen en daarop volgde dan mijn verweer.

Met betrekking tot de concept-tekst van deel 1 stelde ik 101 punten ter discussie; van deel 2: 41; van deel 3: 18; van deel 4: 97; van deel 5: eveneens 97; van deel 6: 35; van deel 7: 110; van deel 8: 41; van deel 9: 57; van deel 10 a: 28; van deel 10 b: 51; van deel 11 a: 91; van deel 11 b: 48; van deel 11 c: 57; van deel 12 tenslotte: 60. Ik heb dus in totaal 932 punten ter discussie gesteld, zulks in discussienota's die tezamen 1 279 pagina's tellen.

Van de discussies werden verslagen gemaakt, aanvankelijk door mijzelf, van deel 10 a af door Paape. Die verslagen tellen tezamen 240 pagina's.

*

De bedoeling van de discussies was niet dat daar bepaald werd wat ik uiteindelijk zou publiceren – dat werd geheel aan mij overgelaten. Ik was bevoegd, eventueel een unaniem tot uitdrukking gebrachte opinie naast mij neer te leggen, maar zo ging het in de praktijk niet. Hier vond overleg plaats met door mij hooggeachte personen, in de regel tevens ervaren